

пѣкойж сушж. И като измѣрихж дълбочинѣ- 28
 тж, намѣрихж двадесеть растега; и малко по
 пататѣкъ като отидохж, пакъ измѣрихж и на-
 мѣрихж петнадесеть растега. И бояще ся да 29
 не бы да паднѣтъ вѣнѣ на камениты мѣста,
 спустихжж четири котвы отъ кормж-тж, и же-
 лаяхж да съмне. И понеже корабници-тѣ и- 50
 щѣхж да побѣгнѣтъ отъ корабѣ-тѣ, и спустихж-
 хж ладійкж-тж въ море-то, съ причинѣ ужъ
 че ше спустихж котвы отъ кждѣ прѣдницж-
 тж, Павелъ рече на стотника и на войны- 51
 тѣ: Тѣзи ако не останѣтъ въ корабѣ-тѣ,
 вы не можете ся избави. Тогозь войны-тѣ 52
 отрѣзахж вѣжя-та на ладійкж-тж и остави-
 хж ѣхъ да падне вѣнѣ. А при съмнуваніе Па- 53
 велъ каняше всички-тѣ да похапнѣтъ *по*
нищо, и казуваше: Четиринадесеть дена
 днесъ ожидате, и стоите гладни, безъ да сте
 вкусили нищо. За това вы молѣхъ да поха- 54
 пнете; защото това е *неуждно* за упазва-
 ніе-то ви: понеже *или* одному отъ васъ ни
 косъмъ отъ главж-тж нѣма да падне. И ка- 55
 то рече това, зѣ хлѣбъ, «благодари Бога
 прѣдъ всички, та прѣломи и наченж да яде.
 Отъ това ся ободрихж всички, та ядохж и 56
 тѣ. И всинца въ корабѣ-тѣ бѣхмы двѣстѣ 57
 и седмдесеть и шесть *души*. И като ся 58
 насытихж съ хранж, облегчавахж корабѣ-
 тѣ като исхвърляхж жито-то въ море-то.

И когато ся разсѣмнж не познавахж зе- 59
 мѣж-тж; съгледувахж обаче заливъ пѣкой
 си който имаше брѣгъ, на който ся рѣши-
 хж да тикнѣтъ корабѣ-тѣ, ако бѣ възмо-
 жно. И като истеглихж котвы-тѣ, оставихж 40
корабѣ-тѣ по море-то, развързахж още вър-
 ски-тѣ на кормила-та, и развихж малко-то
 вѣтрило на кждѣ вѣтрѣ-тѣ, и управихж ся

і 5 Цар. 1; 52.
 Мат. 40; 50.
 Лук. 12; 7.
 21; 48.

к 1 Цар. 9; 15.
 Мат. 15; 56.
 Марк. 8; 6.
 Иоан. 6; 41.
 1 Тим. 4; 5,
 4.

л Гл. 2; 41. 7;
 44. 1 Пет. 5;
 20.